

Viu l'Òpera! ANDRÉA CHÉNIER, d'Umberto Giordano

Divendres, 30 d'abril a les 17.30 h. Auditori Cèntric Espai Cultural

Òpera en 4 actes. Duració 2 h 42'. Cantada en francès. Enregistrada al 2011 al Bregenz Festival

EQUIP CREATIU

Director d'orquestra	Keith Warner
Director d'escena	David Fielding
Escenografia i vestuari	Constance Hoffman
Il·luminació	David Fielding
Diseny de vídeo	Felix Breisach
Direcció del cor	EBenjamin Lack I Lukás Vasilek

EQUIP ARTÍSTIC

Andrea Chénier	Hector Sandoval
Carlo Gérard	Scott Hendricks
Magdalena di Coigny	Norma Fantini
La serventa Bersi	Tania Kross
La Contessa di Coigny /Madelon	Rosalind Plowright

elprat.cat/centric

**Ajuntament del
Prat de Llobregat**

Amb la col·laboració de:

PRESENTACIÓ

França, any 1789. L'aristocràcia es delecta, el poble es lamenta. I enmig, es troba el poeta Andrea Chénier. Estimat pels rics per la seva poesia commovedora, en el seu cor continua sent un revolucionari.

"Andrea Chénier", l'obra més famosa del compositor italià Umberto Giordano, és un brillant i vívid drama històric, alhora que una tragèdia humana d'una intensitat devastadora. Amb el rerefons de la Revolució Francesa, l'atractiu d'aquesta òpera resideix en l'apassionada història d'amor llegit com un thriller històric. L'obra està basada en la vida d'Andrea Chénier, un personatge històric real (un poeta francès que va quedar atrapat en l'agitació de la Revolució Francesa), primer com un ardent defensor i després com una víctima, perseguit sense pietat i finalment enviat a la guillotina. La música d'Umberto Giordano està carregada d'un entusiasme furiós i d'emocions commovedores. S'entremesclen marxes històriques de l'època anterior a la Revolució Francesa, així com cançons revolucionàries com "Ça ira" i la "Marsellesa".

ANDREA CHÉNIER

ACTE I

Ball de la comtessa de Coigny

La Revolució Francesa s'acosta, però la noblesa francesa segueix una existència despreocupada. La comtessa de Coigny dona una festa al seu castell. Els servents preparen el ball. Entre ells està Gérard, que es indigna veient al seu pare envellit per culpa d'anys llargs de treball abusiu per als aristòcrates. Quan els convidats arriben, una típica talli pastoral amb cor del segle XVIII, vestits com a pastors, canta una idealitzada música rústica i el ballet representa una història d'amor rural, a la manera majestuosa de la cort. Entre els convidats es troba el popular poeta Andrea Chénier. Quan la comtessa li demana improvisar ell es nega, però quan la seva bella filla, Maddalena, li ho prega ell consent. Maddalena, flirtejant, suggereix el tema "amor", però ell declina i canta sobre la misèria i el sofriment dels pobres, la qual cosa li porta a manifestar-se contra els quals ostenten el poder a l'església i l'estat. Maddalena critica a Chénier que no escriu poesia a la moda. El jove defensa amb vigor els seus ideals contra els costums corruptes de l'època, que estan portant a la societat a la ruïna. Mentrestant suplica a Maddalena que presti major atenció per un sentiment tan gentil com l'amor, caigut en desgràcia per la societat de l'època. Maddalena, afectada per les paraules de Chénier, s'excusa amb el jove. Amb excepció de Maddalena, els convidats privilegiats del ball se senten ofesos pels ideals socials i les creences de Chénier. Gérard apareix liderant un grup d'homes i dones humils. La comtessa critica al seu servent, que desdenyós trenca la seva lliurea i s'allunya amb els seus amics pobres. La festa continua i els convidats es llancen a una gavota. Ultratjat, Chénier segueix a Gérard i els pobres.

ACTE II

A París prop del pont Peronnet

Estem en el període del Terror en plena expansió de la figura de Robespierre. Chénier és ara un revolucionari. Una dama desconeguda li escriu demanant protecció. Es tracta de Maddalena di Coigny, la mare del qual ha estat assassinada pels revolucionaris, i que es veu obligada a viure amagada, reduïda a la pobresa. Es presta a ajudar-la la serventa mulata Bersi, que per a mantenir-se a ella mateixa i a la seva mestressa, exerceix la prostitució. Gérard s'ha convertit en un cap de la revolució. A Chénier ho convida el seu amic Roucher a partir per a evitar ser capturat pels revolucionaris, però el jove vol primer conèixer a la misteriosa dama de les cartes. Una tarda, prop del pont, els dos joves es troben i Chénier reconeix aviat a Maddalena; l'en altre temps jove de la festa està profundament transformada. Entre els dos esclata de sobte l'amor del qual gaudeixen breument. De sobte, advertit per "Incréible", irromp Gérard, encara enamorat de Maddalena. Entre ells i Chénier es desencadena un duel a espasa, mentre Maddalena fuig. Chénier fereix greument al seu rival Gérard; es, per amor a Maddalena i creient que es mor, aconsella al seu adversari que fugi amb la dama, ja que els revolucionaris el busquen. Al poble que acudeix declara que no coneix a l'home que l'ha ferit.

ACTE III

El tribunal revolucionari

França necessita soldats i diners. Gérard s'ha recuperat i presideix un tribunal revolucionari. Una vella del poble cega, Madelon, ofereix a la pàtria el seu únic nebot de 15 anys. L'espia "Incréible" anuncia l'arrest de Chénier per atrevir-se a criticar la crueltat del poderós líder revolucionari Robespierre. És una excel·lent oportunitat per a eliminar al seu rival, i posant la seva signatura en el fatal document, rient-se es pregunta: "Nemico della pàtria?" ("Un enemic del seu país?") Sap bé que és un càrrec habitual contra l'enemic personal d'un. Així i tot, vacil·la per un moment recordant que va ser un inspirat vers de Chénier el que va despertar el seu patriotisme per primera vegada. I ara per a satisfer les seves passions és capaç de sacrificar a un amic. La lluita entre l'honor i el desig s'expressa meravellosament en la música, l'orquestra cita suggeridorament un tros de la Marsellesa. Finalment triomfa el desig, i Gérard signa amb un gest de cinisme.

Precipitat davant el tribunal, Chénier, vehement, advoca per si mateix, dient que ell, un soldat, va lluitar pel seu país, i si ha de morir, vol morir lluitant per ell i no executat vergonyosament. Maddalena, la mare del qual ja ha mort, apareix en escena. S'ofereix ella mateixa a Gérard amb la condició de salvar la vida de Chénier. En el moment en què Gérard intenta forçar-la, Maddalena l'evita narrant les seves terribles desventures i com l'amor la va salvar; després d'aquest moment Gérard advoca pel poeta, però ja és massa tard, la munió està assedegada de sang. Maddalena confosa entre la gent plora amargament.

ACTE IV

Presó de St. Lazare

Confinat en la trista presó de St. Lazare, Chénier espera la seva execució, amb el suport del seu amic Roucher. Passa el temps escrivint versos expressant la seva fe en la veritat i la bellesa. Mentrestant, Maddalena recorre al suborn per a poder accedir a la presó. Gérard accepta portar-la a veure a Chénier. Els enamorats tenen un breu moment tendre abans de fer una última apel·lació fallida a Robespierre. A l'alba, quan els soldats s'emportaran als condemnats, Maddalena es canvia per una presonera, Idia Legrey, lliurant-li el seu salconduit. Presa així el seu lloc en la carreta al costat de l'home que estima. Els dos amants s'enfronten serens a la mort, portats per l'èxtasi del seu amor. En un racó, Gérard plora llàgrimes amargues.